

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. S. Benno Episcopus injuriosum Marchionem ad diuinum se sistere
tribunal jubet; nec sine effectu.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

S. Thó. 2. 2. q. 83. a. 8. ad 2. mauerunt, possunt etiam clamare alij Martyres, ac Sancti, & diuinam vindictam iustissimè implorare, vt ex D. Thoma constat. Stanislaus Polonus Regem Poloniae Boleslaum grauiter offenderat, quòd illius notam libidinem publicè arguebat. Quare, in solenni regni conuentu, Stanislaum, per calumniam, in iudicium, coram se vocari curat, tanquam pagum occuparet, quem Ecclesia sua nomine coemerat. Quòd cum neq; tabulis probare posset, & testes veritatem dicere timerent, spondet Episcopus, se Petrum pagi venditorem, quia triennio ante obierat, intra dies tres, in iudicium adducturum. Conditione cum risu accepta, vir Dei toto triduo ieiunijs & orationi incumbit: ipso sponsionis die, post oblatum Missæ sacrificium, Petrum è sepulchro surgere iubet: qui statim rediuiuus Episcopum ad regium tribunal euntem sequitur, ibiq; rege & ceteris stupore attonitis, de agro à se vendito, & pretio ritè sibi ab Episcopo persoluto, testimonium dicit, atq; iterum in Domino obdormiuit. Simile quid legimus de S. Fridolino Abbate, Seckingæ ad Rhenum, monumentum habente, qui itidem è tumulo mortuum ad humanum tribunal euocauit, vt & innocentiae, & calumniae indignitas testem. omni exceptione maiorem, haberet. Quòd si igitur Sancti vel ipsos mortuos è sepulchris ad humanum audent tribunal euocare; cur non auderent viuos citare, easdem ob causas, ad tribunal diuinum? nempe, vt aut se, aut sua, aut, quæ sunt Ecclesiae, tueantur.?

VI.
Matthæus
Rader. volu
mine 3. Ba
uar. S. pag.
185.

Sua & Ecclesiae bona defendit hac citatione Stanislaus, ac se ipsum quoque à calumnia. Idem fecit S. Benno Misnensis Pontifex, dum, ad diuinum tribunal Dei, Marchionem iniuriosum, certo tempore præscripto, venire iussit. Rem totam ex bulla canonizationis Adriani Pontificis Hieronymus Emserus, atque ex hoc Raderus, his verbis tradidit. *Marchio quidem Misnensis ad rem auidior, cum per summum scelus in possessionem bonorum Ecclesiae Misnensis irruisset, Beatus Benno hominem rectè facturum affirmauit, si ea, quæ ipsi Ecclesiae Misnensi eripuisset, restitueret; sin minus, Deum aliquando, pro tanta improbitate, pœnas ab eo expetiturum. Quibus verbis homo furens concitatus Sanctissimum virum alapa percussit. Tunc Beatus Benno diuino spiritu afflatus hanc tantam iniuriam, inquit, hoc eodem tempore, sequentis anni Deus omnipotens ulciscetur, quem Marchio ille proteruus atq; superbus irrisit, ac paulo post Beatus Benno agrotare capit, & breue futurum sperans, vt ex hac vita ad superos, quorum consuetudo dulcis est, atq; æterna migraret, &c. Postea è vita ex-*
cassit.

cessit, & id quidem quadragesimo pontificatus sui anno, post Christum natum, millesimo centesimo sexto, &c. Marchio, de quo paullo ante facti sumus, cum tempus illud euenisset, quo sanctus vir ipsam Marchionem poenas daturum prädixerat, in hanc vocem prorupit: Benno, superiori tempore, nescio, quid periculi nobis hodierno die, euenturum minabatur; mortuus est ille, non igitur est, quod nobis timeamus. Vix ille hæc verba finierat, subito consternitur, & auxilium eorum, qui aderant, implorans, miserandum in modum ac magno cum dolore & gemitu moritur. Hinc facile concipi potest, diuinam potestatem diuino homini communicatam esse. Ita pro se, pro Ecclesia, Benno ad diuinum iudicium appellauit.

Gualterus Burgenfis pro se idem fecit. Erat is vir doctrina & sanctitate clarus, pèrque iniuriam Episcopatu Patauensi priuatus & expulsus à Clemente V. Nempe hoc volebat eum Deus pati, propter regnum cœlorum. Et passus est patienter, quoad vixit. Moriens tamen, ne & alijs eiuscemodi iniuria irrogaretur, iussit sepulchro suo incidi: AD IVSTVM DEI IVDICIUM APPELLO. Incidit in hanc epigraphen Clemens, & fertur iniuriæ, quam intulerat, memoria expauisse: addunt alij, non diu post, obiisse. Nec mirum est Gualterum, in vita patientem, in morte appellauisse. Ita & Dauid moriturus Salomoni filio quosdam nominauit puniendos, quibus, in vita, pepercerat. Vtrumq; sancti quærunt, & proemium patientiæ, & iustitiæ exemplum. *Vindicta Martyrum est*, ait S. Augustinus, *ut euertatur regnum peccati, quo regnante, tanta perpessi sunt. Quin omnes sancti, postulant se vindicari, non voce, sed ratione, sicut sanguis Abel clamauit de terra.* Lætantur autem de vindicta, non propter vindictam, sed propter diuinam iustitiam. Hoc modo, *Latabitur iustus, cum viderit vindictam: manus suas lauabit in sanguine peccatoris;* qui prius in illius sanguine manus lauit; quid dico lauit? inquinauit. Admodum simile est, quod Cestrensis memorat, de Roberto Grosseteſt dicto Lincolnienſi, magnæ, illa ætate, inter Philosophiam professos, famæ, quem Innocentius IV. excōmunicauerat. Refert enim, Robertum ad Deum iudicem prouocauisse. Pontificemque ad Dei tribunal citatum, eodem die, defunctum, quo Robertus defunctus est; auditamque, in Pontificia aula, vocem VENI, MISER, AD IVDICIUM. post hanc vocem, sequenti die, Papam in lecto exanimatum reperi- tum, ac liuidam in eius latere cruentamque plagam, tanquam si

VII.
Raphaël
Volateran.
anthropol.
l. 21.

S. Aug. l. x.
de serm. Do-
min. in mon-
cc. c. 45.
Psal. 57. 11.

Cestrensis
lib. 7.